

तं नहिततापेत्यन्वयः ॥ वायुः सिषेवे श्रमापनयनायेतिभावः ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ कपिवरं विगतक्लमं वीक्ष्य नागादयस्तुष्टुवुः ॥ ८४ ॥ इक्ष्वाकुकुलस्य स्योत्पादकस्य मानं सत्कार  
मर्थयते तथाभूतः ॥ ८५ ॥ विवक्षतां वार्गिद्रियवद्भाणिनां सर्ववाच्यः सर्वं वाच्यं निंदायस्मिन्तादृशोभविष्यामि सर्वनिंदास्पदं भविष्यामीत्यर्थः ॥ ८६ ॥ उक्तमेव विवृणो  
ति ॥ अहमिति ॥ तत्तस्मादेष अवसादितुं अवसत्तुं श्रमंगतुं नार्हति ॥ सागरेण विवर्धितइत्युक्त्याकश्चिद्देशः सागरखातस्याप्येतत्संबंधइति ज्ञायते ॥ ८७ ॥ शेषं मार्गशेषं ॥

ततापनहितं सूर्यः पुवंतं वानरेश्वरं ॥ सिषेवे च तदा वायूरामकार्यार्थसिद्धये ॥ ८२ ॥ ऋषयस्तुष्टुवुश्चैनं पुवमानं विहाय सा ॥ जगुश्च देव  
गंधर्वाः प्रशंसन्तो वनौकसं ॥ ८३ ॥ नागाश्च तुष्टुवुर्यक्षारक्षांसि विविधानि च ॥ प्रेक्ष्य सर्वे कपिवरं सहसा विगतक्लमं ॥ ८४ ॥ तस्मिन् पुव  
गशार्दूले पुवमाने हनूमति ॥ इक्ष्वाकुकुलमानार्थं चिंतयामास सागरः ॥ ८५ ॥ साहाय्यं वानरेंद्रस्य यदि नाहं हनूमतः ॥ करिष्यामि भ  
विष्यामि सर्ववाच्यो विवक्षतां ॥ ८६ ॥ अहमि क्ष्वाकुनाथेन सागरेण विवर्धितः ॥ इक्ष्वाकुसचिवश्चायं तन्नार्हत्यवसादितुं ॥ ८७ ॥ त  
थामया विधातव्यं विश्रमेत यथा कपिः ॥ शेषं च मयि विश्रान्तः सुखी सो तितरिष्यति ॥ ८८ ॥ इति कृत्वा मातिसाध्वीं समुद्रश्छन्नमंभसि ॥  
हिरण्यनाभं मैनाकमुवाच गिरिसत्तमं ॥ ८९ ॥ त्वमिहासुरसंघानां देवराज्ञा महात्मना ॥ पातालनिलयानां हि परिघः सन्निवेशितः ॥ ९०  
त्वमेषां ज्ञातवीर्याणां पुनरेवोत्पत्तिप्यतां ॥ पातालस्याप्रमेयस्य द्वारमावृत्य तिष्ठसि ॥ ९१ ॥ तिर्यगूर्ध्वमधश्चैव शक्तिस्ते शैलवर्धितुं ॥ त  
स्मात्संचोदयामित्वा मुत्तिष्ठ गिरिसत्तम ॥ ९२ ॥

॥ ८८ ॥ अंभसि स्वांभसि छन्नं हिरण्यनाभं हिरण्यप्रधानं तन्मयमिति यावत् ॥ नाभिः प्रधानेकस्तूर्यामिति ॥  
॥ ८९ ॥ परिघइति ॥ पक्षच्छेदभयात् समुद्रप्रवेशानंतरं पातालस्थराक्षसनिरोधार्थं द्वारनिरोधकपरिघवन्मैनाकस्स्थापितइत्यर्थः ॥ ९० ॥ ज्ञातवीर्याणां देवराजेनेति शेषः ॥ एषा  
मसुराणां ॥ ९१ ॥ शक्तिस्ते अस्तीति शेषः ॥ तस्मात्विहितपातालमुख एवं सन्वृद्धिशक्त्या वर्धमानः सन्तूर्ध्वमुत्तिष्ठ ॥ ९२ ॥